

عنوان مقاله:

ارزیابی دورگه های برتر انگور در مقایسه با رقم های بی دانه بومی ایران

محل انتشار:

مجله علوم و فنون باغبانی ایران، دوره 18، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

علی عبادی - استاد، گروه مهندسی علوم باغبانی و فضای سبز، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تهران

امید گودرزی - دانشجوی سابق کارشناسی ارشد گروه مهندسی علوم باغبانی و فضای سبز، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تهران

محمدرضا فتاحی مقدم - استاد گروه مهندسی علوم باغبانی و فضای سبز، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

انگور یکی از مهمترین میوه ها در ایران و رقم های بی دانه، از محبوب ترین رقم های آن نزد مصرف کننده است. شمار رقم های بی دانه ایرانی بسیار محدود است و هر کدام از آن ها ویژگی های نامطلوبی دارند؛ بنابراین به نژادیان ها به منظور دست یابی به رقم های بی دانه برتر ضروری است. این پژوهش به منظور ارزیابی 11 دورگه جدید حاصل از تلاقی 4 والدپدری بی دانه و 7 والد مادری دانه دار و مقایسه آن ها با رقم های بی دانه تجاری ایران (بی دانه سفید، بی دانه قرمز، عسکری و یاقوتی) در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در 8 تکرار (هشت تاک به ازای هر دورگه) در سال های 93 و 94 در ایستگاه پژوهشی پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران انجام شد. دورگه ها در سن 4 تا 5 سالگی و تربیت آن ها به شکل پاجراعی بود. مقایسه میانگین داده ها تفاوت معنی داری را در بین دورگه ها در تمامی ویژگی ها نشان داد. بر اساس ارزیابی چشایی، دورگه ها در دو گروه به طور کامل بی دانه و به نسبت بی دانه قرار گرفتند. از نظر اندازه حبه و وزن حبه، دورگه های B98 و Q45 بیش ترین اندازه و رقم یاقوتی کم ترین اندازه را داشتند. دورگه های L125 و B98 بیش ترین و رقم بی دانه قرمز کم ترین وزن تر تک بذر را به خود اختصاص دادند. در پایان، دورگه های L125، S55، R80، I73، Q45، L127، B98، I12، S51 به عنوان دورگه برتر انتخاب شدند.

کلمات کلیدی:

ارزیابی چشایی، به نژادی، والد مادری، وزن تر تک بذر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/792853>

